

maandag

13

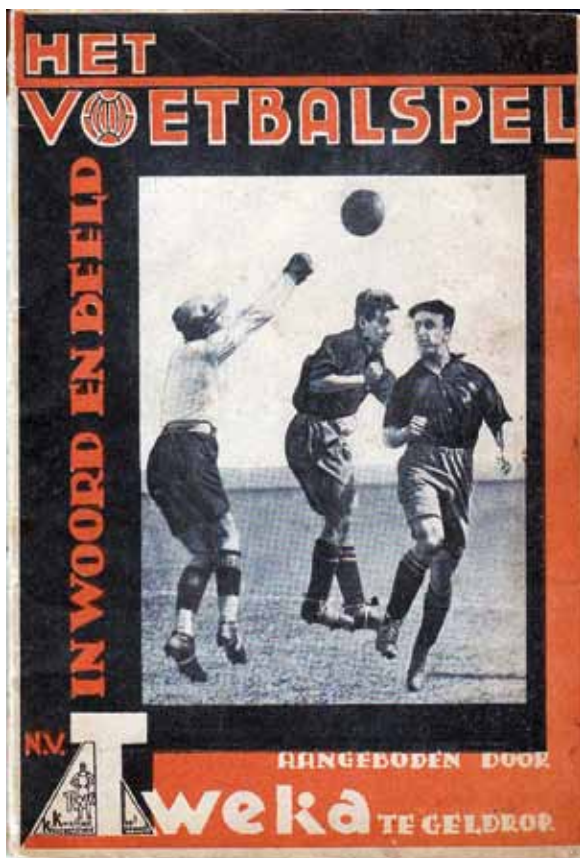
februari

De Graafschap
bestond vijftig jaar
(1954-2004)

Weiland

We noemen: kwartetkaart Ernie Brandts, kaart trainer Piet de Visser, kaart trainer Simon Kistemaker, kaart trainer Fritz Korbach. Ook topscoorders Sietse Veen, Peter Hofstede, Eric Viscaal. En natuurlijk de historische wedstrijd Feyenoord-De Graafschap 1-2 (14 april 2001). Allemaal een kaart waard in het jubileum-clubkwartet van De Graafschap. Uiteraard ook te zien: stadion De Vijverberg.

In 1954 werden de geruchten bewaarheid: veeboer Bert Wentink stelt eindelijk zijn weiland aan de Vijverlaan beschikbaar. Stadion De Vijverberg kan gebouwd worden, profclub De Graafschap is een feit. De eerste profwedstrijd, tegen Fortuna '54, eindigt in 1-1. Bij de Limburgers speelden Frans de Munck, Cor van der Hart, Jan Notermans.

dinsdag

14

februari

Aangeboden door
Tweka te Geldrop,
fabrikant van
sporttricot: 'Zon,
sneeuw of regen,
Tweka kan er
tegen'

Geboden

Dé tien geboden. Gebod 4: 'Onthoudt, dat alleen de sterkste club moet winnen.' Gebod 8: 'Bedenk, dat de spelers en scheidsrechters amateurs zijn en het spel uitsluitend voor hun genoegen spelen.'

(Uit: 'Het Voetbalspel')

woensdag

15

februari

Coen Moulijn
15 februari 1937
4 januari 2011

487

De belangrijkste Feyenoorder uit de historie? Coen Moulijn steevast op plek 1. Mister Feyenoord speelde 487 competitiewedstrijden. Deed Coen mee of deed Coen niét mee, dat scheelde volgens kenners zo'n vijftien-duizend toeschouwers. Van Hanegem: 'Coen kon een wedstrijd in z'n eentje beslissen, dan liep hij met zijn damespasjes iedereen voorbij.' Acht van de tien keer passeerde Moulijn buitenlangs, altijd op zijn karakteristieke eigen wijze. Maar er was méér apart: op elftalfoto's staat hij altijd te ver naar buiten, hij heeft altijd een te grote broek aan en bij de opkomst van de spelers huppelde hij vaak op een paar meter afstand achter de rij aan. Dat vertederde.

Moulijn werd in 1955 voor 25.000 euro door Feijenoord (toen nog met 'ij' gespeld) aangekocht (van Xerxes) en bleef zijn leven lang de club trouw, zeventien seizoenen op rij. Hij werd met zijn club vijf keer landskampioen en won in 1970 de Europacup. Barcelona wilde hem graag, ook diverse Duitse en Engelse clubs waren regelmatig in de markt, maar zoals hij zei: 'Ik was te veel Rotterdammer om weg te gaan.' Hij speelde slechts 38 interlands, bondscoaches twijfelden regelmatig aan zijn waarde voor de nationale ploeg. Je kunt ook zeggen: Moulijn bewaarde al zijn energie voor tien belangrijke acties. Zijn hoogtepunt was de goal tegen Engeland, 1964: de naar binnen gezwenkte Moulijn scoorde met réchts!

Na zijn 30ste speelden blessures steeds meer op, zijn linkerenkel was ten slotte helemaal murw gespoten. In 1971 ontsnapte hij zelfs aan de dood toen zijn auto werd gegrepen door een rangeertrein.

Nog één keer kreeg hij De Kuip helemaal vol, bij zijn benefietwedstrijd tegen Uruguay. Daarna wijdde 'Mister assist', 'De kleine tovenaars' zich geheel aan zijn modezaak.

Coen Moulijn overleed op 4 januari 2011.

donderdag

16

februari

Rizla, 1957

Prominenten

Van Rizla: deel 1 en deel 2 met dé Nederlandse voetbalprominenten. Op de achterkant: 'RIZLA. Sinds 1799 het meest "prominente" sigarettenpapier.' In de jaren 50 was het: roken&verzamelen of kauwen&verzamelen. Twee keer 48 spelers in twee boekjes met hetzelfde omslag. Wie was prominent, volgens samensteller Leo Pagano? In ieder geval ook Evert Jan Vonk (Elinkwijk), Leo Steinbusch (Roda Sport), Herman Wink (SVV), Frans van Loon (Willem II) en Gerrit Trooster (Rigtersbleek).

vrijdag

17

februari

Otto Roffel: PSV-
GVAV, de onzicht-
bare redding

Otto Roffel

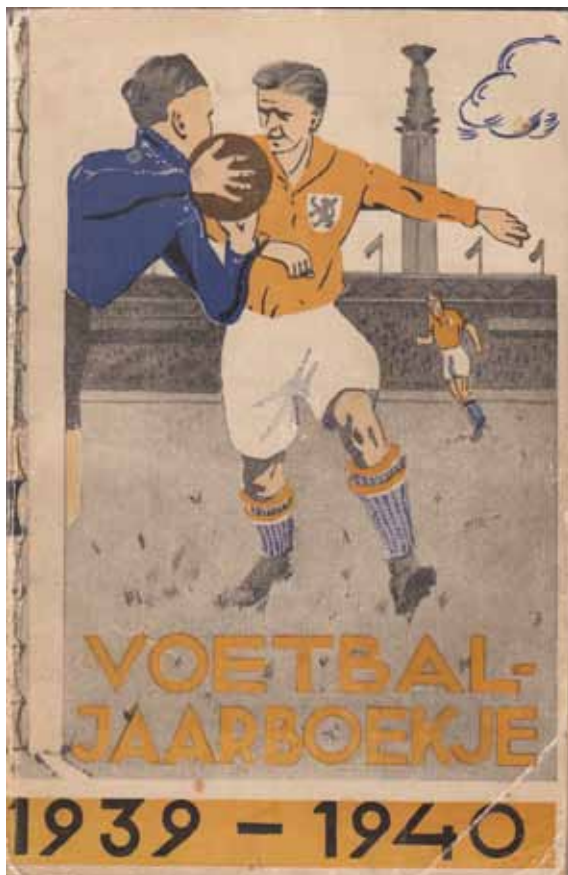
PSV-GVAV ergens in de jaren 50.

Coen – het Kanon – Dillen, met 43 doelpunten nog steeds topscorer aller tijden, vuurt van dichtbij op de Groningse goal. Het stadion veert juichend op.

Tot onze verbazing zagen wij de scheidsrechter naar de cornervlag wijzen. Daar rolde inderdaad de bal. In de goal was slechts GVAV-keeper Otto Roffel te zien, die met een van pijn vertrokken gezicht over zijn linkerhand en pols stond te wrijven.

De tribune applaudisseerde alsnog voor een redding die wij geen van allen gezien hadden.

Joost Prinsen

zaterdag

18

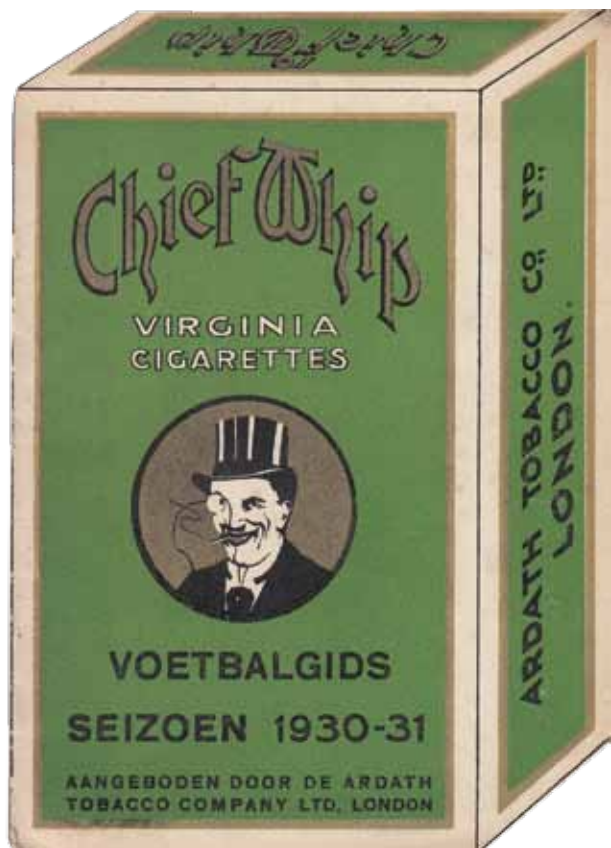
februari

Jaarboekje,
1939/'40

Oorlog

‘Nadat een gedeelte van de kopy reeds gezet was, braken op 1 September 1939 de vijandelijkheden tusschen Duitschland en Polen uit, waarbij Groot Britannië en Frankrijk automatisch betrokken werden. Een ieder zal kunnen begrijpen, dat onder dergelijke omstandigheden de voortgang der werkzaamheden voor de verschijning van dit boekje geschorst werd, ten einde de ontwikkeling der gebeurtenissen te kunnen gadeslaan en in verband daarmede de uitgave van dit werkje nader te overwegen.’

(Voorwoord, C.A.W. Hirschman oktober 1939)

zondag

19

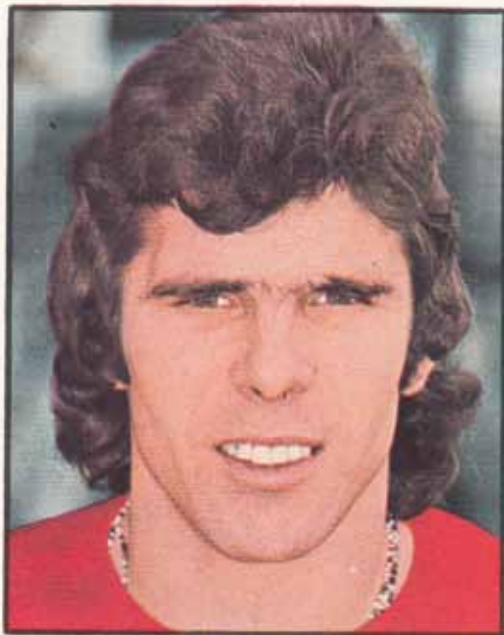
februari

'Voetbalgids',
1930/'31

Wedstrijdvelden

Chief Whip (Virginia Cigarettes) gaf elk seizoen een voetbalgids uit. Vormgegeven als een pakje sigaretten. Met ruimte om alle uitslagen te noteren. (Ajax-VUC: 17-0 bijvoorbeeld.) Geen beeld, alleen een foto van de Kampioen van Nederland (Go Ahead, Deventer). Ook alle adressen van de ‘wedstrijdvelden’ werden vermeld.

Toen al: ‘Chief Whip, op ieders lip.’ Toen nog: ‘Chief Whip, de beste sigaret voor uw gezondheid!’

WIM VAN HANEGEM
NEDERLAND

maandag

20

februari

Willem van
Hanegem
Geboren op
20 februari 1944

Staar

Volksjongen Willem van Hanegem maakte naam bij volksclub Feijenoord, twee jaar na zijn debuut aldaar won hij de Europacup I. Jack Stein, coach van verliezend Celtic, zei: 'We hebben hier meer verloren van jullie nr 10, die Van Hanegem, dan door de doelpunten van Israël en Kindvall.' En: 'Ik vind het onbegrijpelijk dat een man met zo weinig snelheid een heel middenveld de baas kan zijn.' En zo was het. Van Hanegem zei zelf, als er werd gezegd dat hij niet zo snel was: 'Ach, niemand is sneller dan een slim gepaste bal van mij.' Toen een journalist hem, na een geweldig winnend doelpunt, vroeg: 'Wat ging er door je heen?' zei hij: 'Och... ach... wat er door me heen ging... tja als ik eerlijk ben, ik dacht: "Zal ik hem er meteen even in schieten of zal ik nog even wachten."'

Van Hanegem heeft humor, maar kan ook ongelooflijk sikkeneurig en chagrijnig zijn. Je kunt ook zeggen: hij neemt geen blad voor de mond, naar trainers, naar medespelers. Dat brak hem vaak op. In 1978, WK in Argentinië, kapte hij zelf met zijn interlandcarrière. De Kromme speelde acht jaar bij Feyenoord, wilde eventueel wel naar het Ajax van Cruïjff maar trainer Rinus Michels 'vond hem te traag'. Hij speelde 52 interlands, zijn afscheidsinterland haalde het niet bij zijn afscheidswedstrijd van Feyenoord, in De Kuip. Een geweldig eerbetoon. Zijn enkels waren versleten en hij moest eigenlijk al jaren aan een flinke staar worden geopereerd. Nog één verdienste: Van Hanegem was getrouwd met Truus, de allereerste echte Nederlandse voetbalvrouw.

dinsdag

21

februari

Boek, 1949

236

‘GOAL!’ Geschreven door radioverslaggever Leo Pagano. Subtitel: ‘Alles over voetbal voor jong en oud.’ En: ‘Te illustreren met foto’s welke gratis worden verstrekt bij verschillende producten van de N.V. Zeepfabrieken v/h De Haas&Van Brero te Apeldoorn.’ In het voorwoord: ‘Dit album is bestemd voor alle voetballiefhebbers binnen en buiten de witte lijnen.’ Mooi stukje over ‘De Nederlandse mentaliteit’ (die zich niet graag aan banden laat leggen). Bij elkaar 236 zw/wit plakplaatjes.

Voetbalplaatjes maar niet van Panini

Jimmy Tigges

woensdag

22

februari

Voetbalplaatjes
van Jimmy
Tigges, 2014

Bariton Abe

Welke voetballers zongen nóg slechter dan Johan Cruijff? Misschien Gullit? Rinus Michels? De bariton Abe Lenstra? Barry Hughes met 'Ik wil op mijn kop een kamerbreed tapijt'? Meer dan honderd voorbeelden in dit goed gedocumenteerde verzamelboek. We gaan voor 'Geef me hoop Jomanda', van René van der Gijp.